

Слава Епархије будимљанско-никшићке

Торженственим литургијским сабрањем у катедралном манастиру Епархије будимљанско-никшићке - Ћурђевим Ступовима 4. августа 2019. године прослављен је празник Свете Марије Магдалине, која је, са Светим великомучеником Георгијем Победоносцем, покровитељица те свете обитељи и обнове те Епископије светосавске.

Свету архијерејску Литургију служио је Његово Преосвештенство Епископ будимљанско-никшићки г. Јоаникије уз саслужење свештенства и свештеномонаштва из више Епархија, као и гостујућег свештеника из Руске Православне Цркве.

Литургијско сабрање молитвено су увеличали многобројни јерници из беранског краја и других места Црне Горе, уважени гости и пријатељи Епархије и манастира Ћурђевих Ступова.

Епископ Јоаникије је током Литургије произвео , јеромонаха Евстатија Драгојевића, сабрата манастира Ћурђеви Ступови, у чин протосинђела.

Празник Свете Марије Магдалине, који је слава обновљене Епископије будимљанско-никшићке, честитао је протојереј Остоја Кнежевић, старешина Саборног храма у Никшићу, који се осврнуо на зачало из светог Јеванђеља о двојици слепих од рођења, који су, чувши за Господа Христа и Његову проповед, похрлили Њему и молили Га да их исцели од њихове слабости:

-Овдје је нарочито важна ријеч: Вјерујете ли да то могу учинити, како упућена тада овим слијепцима, она је, исто тако, упућена сваком човјеку, који долази на овај свет, свима нама који вјерујемо. Свијетли примјер те праве, чврсте, снажне вјере је и Света Марија Магдалина, коју данас прослављамо, а која је имала толико снажну вјеру да је оставило свој пређашњи живот и кренула за Христом, пратећи Га у стопу, приликом Његове проповједи, служећи Му. Када је Он био понижен и разапет на Крсту, она се није устрашила да дође на гроб Његов, не одступајући вјером у Господа Исуса Христа и удостојила се да буде прва, која је видјела Васкрслог и да, управо, она благовјести Светим апостолима Његово Васкрсење.

Бројне уважене госте величанственог евхаристијског славља у Ћурђевим Ступовима поздравио је надлежни Владика, Епископ будимљанско-никшићки г. Јоаникије:

-Благодаримо свима који су нам дошли на ово славље, а имамо госте са више страна. Нарочито нам је драго што је данас са нама отац Андреј из Петрограда, који нам доноси благослов петроградских светиња Руске Православне Цркве. Данас нам је овдје и игуман сопоћански Теоктист, родом из ових крајева, из мученичке Велике, отац Јован, који је свештеник у Крушевцу, а родом је из Мојковца, наш отац Никола Гачевић, који служи у Атини, а он је из Затона, наш ђакон Никола Трифуновић, који служи у Руској Заграничној Православној Цркви у Паризу. Са нама су сестре монахиње са више страна и из Пећке патријаршије, наши добротвори, ктитори, покровитељи ове светиње и Епископије.

-Овогодишња слава Епархије протиче у знаку великих јубилеја – 800 година од оснивања Српске Православне Цркве, 800 година од оснивања Епископије будимљанске, сада будимљанско-никшићке, али је сједиште у древној светињи, гдје је одредио и устројио Свети отац наш Сава, први Архиепископ српски, уз сагласност ктитора ове свете обитељи од чијег упокојења је равно

800 година. Наш ктитор, жупан Првослав упокојио се на Богојављење 1219. Ево, овдје, његовог гроба и ктиторског натписа, мало је сачувано од фресака у овој светињи, јер је више пута страдала, али Божјим чудом, а видимо знамење у овом нашем времену, шта значи то да је овдје и гроб, и натпис, и завештање нашег ктитора. Јасно је, од тада па до данас, која Црква је овдје молитве Богу уносила, коме је овај свети храм припадао, кроз вјекове, и коме он мора припадати и у будућа времена, констатовао је Његово Преосвештенство.

Коментаришући Нацрт закона о слободи вероисповјести у Црној Гори Преосвећени Епископ је навео да је веома сложена прича око закона који црногорска власт хоће да донесе, да би, по Владиким речима, на превару и са „фином причом“ како се ништа променити неће, преписала све храмове на државу.

-Откуд њима право, а осим тога, ако је ичија имовина неспорна у Црној Гори, онда је то имовина Српске Православне Цркве. Ево записа, ево повеља, ево завештања, сви ктитори Богу су посвећивали, даривали храмове, које су подизали и својој Цркви. То до сад никоме није пало на памет да оспори, па ни безбожницима комунистима, који су убијали свештенике, али, ипак, нијесу храмове отимали. Једини храм који је отет, отет је после Другог свјетског рата и то је Ловћенска капела. Најприје је, тобож, уписан као споменик културе, а тадашња власт је причала исто као и данас, да ако је нешто споменик културе, културно добро, то мора припадати држави, што није тачно, казао је епископ Јоаникије, поручујући:

-Држава не смије да угрожава власништво. Са том причом је држава тада учинила са Ловћенском капелом, па је онда срушила и направила стравични гријех. Изгледа да није доста гријеха, него и ове данашње власти, потомци оних који су рушили Ловћенску капелу, потомци оних који су се повели за Секулом Древићем, Савићем Марковићем Штедимлијом, крећу данас да прекњижавају светиње по Црној Гори.

Током свог архипастирског слова, Владика је казао да се не смеју заборавити жртве „Олује“:

-Ова наша данашња свечаност јесте дивна и величанствена, али треба да поменемо жртве „Олује“. На овај дан су протјерани Срби из Далмације, из Крајине, српских Крајина, око 200 хиљада Срба је прогнано и никоме то не смета, нико није осудио тај злочин. Нас нарочито боли и то морамо да поменемо, што Црна Гора шаље своје представнике на хрватску прославу

„Олује“. То је толико нечовјечно да је сувишна свака ријеч, нарочито, данас на овај велики празник. Надамо се да ће се опаметити наше власти, да ће послушати шта народ говори и испоштовати оно што народ осјећа. Ако то нијесу способни онда нијесу ни достојни да владају овим народом, нити Црном Гором, оценио је епископ Јоаникије.

имљанско-
културно-
ви.

/ Извор: Епархија будимљанско-никшићка / spc.rs